

Mi újság a dermatológiában?

A bőrgyógyászat a klinikai orvostudomány nagyon összetett területe. Amíg a belgyógyászatban már végbement egyfajta specializálódás – a kardiológia, az endokrinológia, vagy éppen a nefrológia már szinte külön szakmaként művelhető –, addig a bőrgyógyászatban ez nem alakult még ki – magyarázza Horváth Attila professzor.

Egy bőrgyógyászati gyakorlatot folytató orvosnak a fertőzéstől az onkológián keresztül egészen a klinikai immuniológiáig, a bőrbélesztőtől az allergológiáig korszerű ismeretekkel kell rendelkeznie ahhoz, hogy hatékonyan művelhesse szakterületét.

Az utóbbi négy évtizedben az egyik legdinamikusabban fejlődő területe a medicinának a bőrgyógyászat volt, hiszen számos olyan betegségben, amelyet korábban, mint ismeretlen eredetű kórkepet tartottak nyilván, sikerült tisztázni az okot, és a kór kialakulásának menetét. Például a pikkelysömör vagy a sokszor pszichés stressz után heves viszketéssel visszatérő bőrbetegség, a lichen ruber planus esetében is sikerült tisztázni a belgyógyászati hátteret. A kifejlesztett új, érzékeny módszerek segítségével nemcsak a diagnosztika lett gyorsabb és biztosabb, hanem hatékonyabb kezelési és megelőző módszereket alkalmazhatunk.

A szakmánk fejlődését nagyban segítette az a tény, hogy minden új, modern orvosi irányzat megszületését követően nagyon gyorsan megjelent kutatási célként a bőrgyógyászatban, és az eredmények viszonylag korán kerülhettek felhasználásra. Az immunológia után most a genetika az, amely uralja a bőrgyógyászati kutatásokat. A súlyos, az élettel összeegyeztethetetlen veleszületett bőrbetegségek méhen belüli korai diagnosztikájának a lehetőségét is kidolgozták. Ilyen genetikai kutatások intenzíven folynak a Semmelweis Egyetem Bőrgyógyászati Nemikórtani és Bőronkológiai klinikáján

Pikkelysömörtől a gombáig

A két talán leggyakoribb betegségcsoport kezelésében is jelentős fejlődés következett be.

A pszoriázis, vagyis pikkelysömör gyógyításában régóta ismerték már a fény jótékony hatását. Ám a betegség folyamatának megismerése és az új technikák lehetővé tették, hogy ennek a fénynek csak a biológiailag legaktívabb tartományát célzottan alkalmazhassák, illetve mesterségesen is előállítsák a fény hasznos hullámhosszát. Ezt a hatást kedvezően befolyásolhatják a külsőleg vagy belsőleg adott fényérzékenyítő szerekkel, valamint holt-tengeri sót tartalmazó, hipertóniás sós vízben történő besugárzással.

A pikkelysömör kialakulásának immunológiai háttérmechanizmusainak felderítése tette lehetővé az úgynevezett biológiai kezelési mód kidolgozását. A szervezetben aktívan működő biológiai anyagokkal, illetve ezeknek a szabályozásában szerepet játszó fehérjékkel az eredeti egyensúly visszaállítására van lehetőség.

A másik terület, ahol sikerült tökéletesíteni a gyógymódokat, a gombás fertőzéseké – mondta a professzor. – Ma már négy olyan hatékony gyógyszer is rendelkezésre áll, amelyek hatásspektruma jól

lefedni a bőrön betegséget okozni tudó összes gombafajt. Korábban lokálisan kellett kezelni a megbetegedéseket, és olyan kevésbé célzott módszerekkel, melyek károsodást is okoztak a szervezetben. Például epilálni kellett a gombás hajas fejbőrt, melyet röntgennel vagy talliummal végeztek. Ez – magyarázza Horváth professzor – komoly károsodást okozhatott, ha rosszul számították ki a kezelés adagját. Az új szerek szájon át szedhetők, mellékhatásuk pedig semmivel sem nagyobb, mint a többi gyógyszeré. Szövődménymentesen szedhetők az előírások betartásával.

A cikk teljes terjedelmében a Családi Lap 2008. júliusi számában olvasható.